

sere, at Theatret ikke i dette Aar har betalt sin Gjæld til Sorø Akademi; der er, som sagt, Ingen, der har kunnet anvise nogen Maade, hvorpaa Theatret har kunnet betale Sorø Akademi disse Penge. Det kunde ikke ske ved Nedsettelse af Udgifterne, thi derved vilde man have afslaaren sig fra at bringe nye Stykker frem og derved useilbarlig have bevirket en Nedsettelse i Indtægten, saa der var aabenbart intet Andet at gjøre. Det er derfor aldeles, jeg veed ikke, hvad jeg skal kalde det, næsten komisk at forlange af Ministeren, at han skulde have henvendt sig til Rigsdagen i den Anledning, thi jeg veed sandelig ikke, hvad det i mindste Maade skulde have hjulpet at henvende sig til Rigsdagen. Den kunde jo aldeles ikke gjøre Andet end enten ved bevægede Forestillinger formaa Sorø Akademi til at vente med sine Penge, men det kunde Ministeren nok gjøre uden Rigsdagen eller ogsaa gjøre det, som vi nu forleden Dag gjorde, lade Statskassen betale. Jeg finder derfor denne Indstilling meget lidet begrundet, og det Samme gjælder om den Indstilling, at det ikke kan passere, at Theatret ikke har betalt den 31te Marts 1877 den Gjæld, som det først har kontraheret i Theateraaret 1876—77. Det er aabenbart og det tror jeg tilstrækkelig udviklet i Betænkningen, at den Fortolkning, som Udvalgets Flertal og Statsrevisionen have villet gjøre gjældende af den heldigvis nu afbøde Bestemmelse om, hvilke Laan Theatret havde Lov til at optage, er fuldkommen i Strid med dens Ord. Statsrevisionen vil paa staa noget Saa-dant som, at denne Bestemmelse, at Theatret ikke maa optage noget Laan, der ikke kan dækkes af dets Indtægter inden den 31te Marts i det følgende Theateraar, skulde kunne forstaaes saaledes, at Theatret hvert Aar den 31te Marts skulde staa gjeldfrit. Men Enhver vil jo kunne se, at det er aldeles uforenligt med disse Udtryk. Theatret har den 31te Marts 1877 betalt den Gjæld, som er kontraheret i Theateraaret 1875—76, den Gjæld, som er kontraheret i Theateraaret 1876—77 er det ikke pligtigt til at betale før den 31te Marts 1878, og naar man siger, at derved vil den hele Bestemmelse blive uden Betydning, idet de da kunne optage Laan til at dække de tidligere Laan med, er det Noget, som kun har Betydning, naar der virkelig var Grund til at antage, at der var foregaaet en Omgaaen af Forstkiften i Finantsloven; thi det er ganske vist, at den Lov skal ligesaa lidt som nogen anden omgaaes. Det er i det Hele en Regel, at man ikke maa sludere Love; men naar man ser hen til de Oplysninger, som ere givne, navnlig af Theaterchefen i Landstinget, de Grunde, som bevirkede, at han maatte optage det Laan, jeg tror paa 85,000 Kr., som blev optagen i 1876—77, at det var fuldkommen nødvendigt for at dække den Underbalance, hvori Theatret da be-

sandt sig, og dække de Udgifter, som umiddelbart stode for til Lønninger og til Betaling af anskaffede Gjenstande, saa vil Enhver kunne se, at der ikke er den fjerneste Tanke om, at Laanet er optaget for at dække det tidligere Laan, og naar vi se hen til, hvorledes man forholdt sig med Afbetalingen, vil man ogsaa se, at der ikke har været den fjerneste Tanke om, at man har havt saadanne skumle Hensigter som at optage et nyt Laan blot for at holde det gaende og afbetale gammel Gjæld med, men at man tværtimod har betalt inden 31te Marts 1877 ikke blot det Laan, man skulde betale dengang, men ogsaa en stor Del af det Laan, der var optaget i 1876—77, hele Resten af det blev betalt allerede den 24de April 1877 og der blev ikke yderligere optaget noget Laan. Det vil altsaa ses, at der ikke hermed har været forbundet den mindste Hensigt om at omgaa Loven. Herefter finder jeg, at ogsaa denne Indstilling er lidet begrundet, og jeg skal derfor fraraade at stemme for den. — Med Hensyn til det Forslag, som gaar ud paa at udtale en Misbilligelse af, at Ministeren ikke har opført Renterne til Sorø Akademi paa Theatrets Budget, da skal jeg blot indstrænge mig til at henvise til min Betænkning, og det Samme skal jeg gjøre med Hensyn til samtlige de øvrige Spørgsmaal, som ere blevne omtalte af den ærede Ordfører.

**Judenrigsministeren (Steel):** Med Hensyn til Udvalgets Flertals Bemærkning til § 3, Konto 3., om, at der iblandt forskellige Udgifter i Statsbanernes Driftsregnskab er opført et Beløb af 3,457 Kr. 60 Ø. til Arbejder til at forhindre Udbydningen af en Jordmasse paa den nordlige Side af Søbjergshavn, skal jeg bemærke, at det Arbejde, hvorom der her er Tale, ganske vist henhører til dem, der ere indbefattede i Anlægsplanen for Søbjerg—Runderstovbanen, men da dette Arbejde, dengang da Jernbanen blev overtagen af Staten, hørte til Dem, som endnu ikke vare fuldførte, blev der til Udspørelsen deraf afbraget et Beløb i den Entreprenøren tillommende Betaling. Arbejdet blev derefter givet i Entreprise til Andre, og det bestod deri, at der paa Skraaningene fra Øien paa Søbjerg henimod Havnen skulde dannes et Plateau til en Godsplads, idet der der skulde bygges et Godsflur og et Lødbhus. Dette skete derved, at man afgravede Noget af Ballen for at tilveiebringe en flad Terrasse, idet man da lagde den løse Jordmasse, som blev afgraved, nedenfor for at tilveiebringe en Demning. Dette skete saaledes som det var afforderet med Entreprenørerne, men det viste sig da, at den løse Masse, som man havde troet at kunne anvende til Forøgelse af Pladsen, ikke vilde ligge stille, men bevægede sig ned imod Havnen, og truede med at udflydes i Havnen. Der maatte da træffes